ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 6-10-66

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΙΔΙΩΣ Ο ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΑΠΕΒΗ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ἐμποδίζει τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ συναλλαγματικοῦ ἰσοζυγίου. — Εὐνοεῖ τὴν δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν κατανάλωσιν εἰς βάρος τῶν ἐπενδύσεων. — Διαφαίνεται κρίσις εἰς τὰ ἀκίνητα καὶ τὴν οἰκοδομικὴν οἰκονομίαν; — ΟΤΕ, ΔΕΗ καὶ κεφαλαιαγορά. — Ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις ἐξωτερικοῦ.

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΕΥΑΓΓ. Α. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 6-10-66

Συμφώνως πρὸς διάταξιν τοῦ Συντάγματος, ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς ἑκάστου ἔτους πρέπει νὰ κατατίθεται εἰς τὴν Βουλὴν δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος ἔτους. Δηλαδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1967 πρέπει νὰ κατατεθῇ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Νοεμβρίου. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰσήλθομεν εἰς τὸν Ὀκτώβριον καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν κατέθεσεν ἀκόμη τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ λήγοντος ἔτους. Ἡ ἐκ τῆς ἀδικαιολογήτου αὐτῆς καθυστερήσεως ἀνωμαλία εἶναι αὐτονόητος, θὰ ἦτο, ὅμως, σφάλμα νὰ ἐντοπισθῇ ἡ εὐθύνη μόνον εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Πρόκειται περὶ βασικοῦ καθήκοντος τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία καὶ φέρει τὴν σχετικὴν εὐθύνην. Ἀλλὰ βεβαίως δὲν πρόκειται περὶ καταλογισμοῦ ἢ ἐπιμερισμοῦ τῆς εὐθύνης, ἀλλὰ περὶ τῆς οὐσίας του πράγματος. Καὶ ἡ οὐσία εἶναι ὅτι τὰ δημόσια οἰκονομικὰ πορεύονται ἄνευ προγράμματος, ἄνευ πυξίδος καὶ μὲ κριτήριον πού ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀποβαίνει κυριαρχικόν, εἰς τὴν «κοινωνικὴν» σκοπιμότητα. Κορυφαῖ προσωπικότης τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς ὑπελογίζει ὅτι ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἐπιβάρυνσις τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξ ἑκάστης συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως ἐγγίζει τὰ διακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν. Καὶ περὶ τοῦ ἡμίσεος ἀκόμη ἂν πρόκειται, ἐπιβάλλεται ἡ μετ' ὄκρας ἐπιφυλακτικότητος ἀποδοχὴ τοῦ κυβερνητικοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι τὰ δημόσια ἔσοδα αὐξάνουν κατὰ ρυθμὸν ἀνώτερον τῶν δαπανῶν καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, θὰ ἔχωμεν περίσσευμα δύο καὶ πλέον διακατομμυρίων ἐκ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὲρ τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων, μολονότι καὶ αὐταὶ ἀπέβησαν δαπάναι λίαν ἀμφιβόλου παραγωγικότητος.

Πράγματι εἶναι τόση ἡ πληθὺς τῶν παρεμβαλλομένων ἀσχέτων διατάξεων εἰς τὰ ἐγκρινόμενα σχέδια νομοθετικῶν διαταγμάτων, διὰ τῶν ὁποίων γίνονται ποικίλαι παροχαὶ καὶ θεσμοθετοῦνται συντάξεις, ἀποζημιώσεις, χορηγίαι κλπ., ὥστε εἶναι ἀμφίβολον ἂν καὶ αὐτὸ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ κρατήσῃ λογαριασμὸν τῶν δαπανῶν τὰς ὁποίας καθημερινῶς ἐπωμίζεται ὁ κρατικὸς προϋπολογισμός. Πρέπει δὲ —ἐπειδὴ ἔγινε ἀνωτέρω λόγος περὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν— νὰ γίνῃ τιμητικὴ ἐξαίρεσις τοῦ κ. Γεωργίου Μελᾶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ποὺ ἀπέβη σχεδὸν ὁ μοναδικὸς προασπιστὴς τοῦ δημοσίου χρήματος, ἀνθιστάμενος δι' ὅλων του τῶν δυνάμεων, εἰς νέας δαπάνας μὴ παραγωγικάς.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, εἴτε διότι πράγματι ἔχομεν μεγάλην αὔξησιν τῶν δημοσίων ἐσόδων — καὶ ἔχομεν δίκαιον — εἴτε διότι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, συναισθανομένη τὰς εὐθύνας της ἐν προκειμένῳ, δὲν «δανείζει» τὴν Κυβέρνησιν ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, εἴτε καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, ἡ κυκλοφορία δραχμῶν συγκρατεῖται, συγκριτικῶς, εἰς ἱκανοποιητικὰ ἐπίπεδα. Καὶ ναὶ μὲν ἐκλείσθη διὰ τὴν Κυβέρνησιν —σύμφωνα καὶ μὲ τὴν ἐπιστολὴν Π. Κανελλοπούλου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήγοντος ἔτους— ἡ ὁδὸς τοῦ ἀνεξελέγκτου δανεισμοῦ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας, ἐτέθη ὅμως εἰς ἐφαρμογὴν ἄλλος μηχανισμός: τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ. Διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ χρηματοδοτοῦνται αἱ αὐξανόμεναι εἰσαγωγαί, αἱ ὁποῖαι μάλιστα ἀποκτοῦν διαρκῶς περισσότερον καταναλωτικὸν καὶ πολυτελῆ χαρακτῆρα, συνάμα δὲ ἐνισχύεται καὶ ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς μὲ τὴν δικαιολογίαν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων αἱ ὁποῖαι, ὅμως, κατήντησαν καὶ αὐταὶ «κοινωνικαὶ» δαπάναι.

Ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ γεγονότος νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ δημόσιον χρέος τὸ ὁποῖον, εἰς τὸ τέλος τοῦ 1962 ἦτο 13,1 δισεκατομμύρια δραχμῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ 1963 ἐφθασε τὰ 17,6 δίς, εἰς τὸ τέλος τοῦ 1964 τὰ 21,4, εἰς τὸ τέλος τοῦ 1965 τὰ 25,9 καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου τετραμήνου τοῦ λήγοντος ἔτους ἀνῆλθεν εἰς 27,3 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ δημοσίου χρέους κατὰ τὸ δωδεκάμηνον ἀπὸ Ἀπριλίου 1965 μέχρις Ἀπριλίου 1966 ἀφορᾷ κατὰ τὸ 63% αὐτῆς δάνεια συναφθέντα εἰς ξένα νομίσματα καὶ εἰς χρυσόν. Οὕτω τὸ σύνολον τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους κατὰ τὸ ἴδιον δωδεκάμηνον ηὐξήθη ἀπὸ 235 εἰς 362 ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἂν τὸ προϊὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ διετίθετο εἰς ἔργα παραγωγικά, οἱ ἐκ τοῦ δανεισμοῦ κίνδυνοι θὰ ἦταν περιωρισμένοι. Ἀτυχῶς τὸ μέγιστον τῶν δανείων αὐτῶν διατίθεται διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν εἰσαγωγῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν. Καὶ παρὰ ταῦτα τὰ συναλλαγματικὰ ἀποθέματα τῆς χώρας ἔχουν μειωθῇ, μεταξὺ 1963 καὶ 1966, κατὰ πεντήντα τουλάχιστον ἑκατομμύρια δολλάρια —εἰς τὴν πραγματικότητα κατὰ ὀγδοήκοντα. Ἐπὶ πλέον δὲ αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ βραχυπρόθεσμοι εἰς συνάλλαγμα πιστώσεις πρὸς τοὺς Ἕλληνας εἰσαγωγεῖς, αὐξανόμεναι συνεχῶς, ὑπερέβησαν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ λήγοντος ἔτους, τὰ συναλλαγματικὰ διαθέσιμα τῆς χώρας, ἐφθασαν δὲ οὕτως εἰς τὸ τέλος Αὐγούστου, αἱ μὲν ὀφειλαὶ ἐξ ἐμπορικῶν πιστώσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ τὰ 272 ἑκατομμύρια δολλάρια, τὰ δὲ συναλλαγματικὰ διαθέσιμα τῆς χώρας ὑπεβιβάσθησαν εἰς 250 ἐκ. δολλάρια.

Ὁ ὑπέρμετρος αὐτὸς ἐξωτερικὸς δανεισμός, ἀποτελῶν τὴν μόνην διέξοδον ἐντελῶς προσωρινοῦ χαρακτῆρος, φαίνεται ὅτι ἀνησυχεῖ τοὺς ἁρμοδίους καὶ δὴ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Πάντως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τίποτε ἄλλο ἐφ' ὅσον διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν δημοσίων καταναλωτικῶν δαπανῶν ἐνισχύεται ἡ ζήτησις τὴν ὁποίαν ἀδυνατεῖ νὰ καλύψῃ ἡ ἐγχώριος παραγωγή, παρὰ τὴν ραγδαίαν της αὔξησιν. Χάρις εἰς τὸν δανεισμὸν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν εἰσπράξεων τόσον ἀπὸ τὰς ἐξαγωγὰς ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς ἀδήλους πόρους, τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῆς χώρας ἐνεφάνισεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ὀκταμήνου τοῦ 1966 ἔλλειμμα μόλις 900 χιλιάδων δολλαρίων ἐναντι ἐλλείμματος εἴκοσι ἑκατομμυρίων δολλαρίων κατὰ τὸ ἀντίστοιχον διάστημα τοῦ 1965 καὶ δεκαεννέα ἑκατομμυρίων δολλαρίων τοῦ 1964. Γενικῶς δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι, ἐνῶ τὰ στοιχεῖα τοῦ συναλλαγματικοῦ ἰσοζυγίου ἐπιτρέπουν τὴν διαπίστωσιν μιᾶς ἀρχομένης βελτιώσεως, ἐξ ἑτέρου αἱ δημοσιονομικαὶ καὶ αἱ καταναλωτικαὶ ἀνάγκαι ὠθοῦν εἰς τὸν ηὐξημένον δανεισμὸν ποὺ δημιουργεῖ δυσμενεῖς προοπτικὰς διὰ τὸ μέλλον.

★

Ἀπὸ προχθὲς εὑρίσκεται εἰς τὴν χώραν μας ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς κ. Σ. Μάνσχολτ. Πρόκειται περὶ ἐξεχούσης φυσιογνωμίας τῆς Ε.Ο.Κ., εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλεται τὸ σχέδιον τῆς ἤδη ἐφαρμοζομένης κοινοτικῆς πολιτικῆς διὰ τὰ πέντε γεωργοκτηνοτροφικὰ προϊόντα. Κύριος σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Μάνσχολτ, ὁ ὁποῖος συνοδεύεται καὶ ἀπὸ δοκιμασμένους ἐπιτελεῖς του, εἶναι ἡ συζήτησις μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς τοῦ ἑλληνικοῦ αἰτήματος περὶ προσδιορισμοῦ κοινοτικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελῇ τὸ κυριώτερον ἐξαγώγιμον ἑλληνικὸν προϊόν. Τὸ ἑλληνικὸν αἴτημα εἰς ἁπλᾶς καὶ γενικὰς γραμμὰς συνίσταται εἰς τὴν ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος μιᾶς ἐνιαίας πολιτικῆς ἡ ὁποία, ἀφ' ἑνὸς θὰ διευκολύνῃ τὴν διάθεσιν τῶν ἐντὸς τῆς Ε.Ο.Κ. παραγομένων καπνῶν προστατεύουσα αὐτὰ ἀπὸ τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν καπνῶν προελεύσεως ἐκ τρίτων, ἐκτὸς τῆς Ε.Ο.Κ., χω-

(Συνέχεια εἰς 7ην Σελ. 3η Στήλη)